

การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลในการส่งเสริมพฤติกรรม
การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่
ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
Local Political Communication in Digital Age for Enhancing
Local Political Participation of New Generation
in Higher Education in Surat Thani Province

วัฒนา นนทชิต¹ และ กรวิทย์ เกาะกลาง²
Wattana Nontachit¹ and Koravit Koklang²

Article History

Receive: June 3, 2021

Revised: May 24, 2022

Accepted: May 26, 2022

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับบทบาทของการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ ในการแสวงหาแนวทางการกระตุ้นการมีส่วนร่วมทางการเมือง ท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่โดยผ่านกลไกของสื่อมวลชนในการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ ผสมผสานใช้แบบสอบถามในการสำรวจข้อมูล และแบบสัมภาษณ์ พื้นที่การวิจัยคือ สถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ ธานี ประชากรการวิจัยเป็นนักศึกษาทั้งชายและหญิงในสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยเชิงปริมาณศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างรวม 1,077 คน การวิจัยเชิงคุณภาพศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 16 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์คานอนิคอลและตัวแบบเส้นทาง ผลการศึกษาพบว่า 1) บทบาทการสื่อสารทาง การเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะบทบาทด้านการ เสนอความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่น การเป็นสื่อกลางระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน การถ่ายทอดข่าวสาร ทางการเมืองท้องถิ่น และการให้ความรู้ทางการเมืองท้องถิ่น 2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ ระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะพฤติกรรมการปรับเปลี่ยนทางการเมืองท้องถิ่น การเริ่มสนใจทางการเมือง และ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดทำกิจการสาธารณะ 3) การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น โดยบทบาทด้านการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่น การถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น และการเสนอความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม เริ่มสนใจทางการเมือง การมีส่วนร่วมตัดสินใจทำกิจการสาธารณะและการปรับเปลี่ยนทางการเมืองท้องถิ่น 4) การสื่อสาร ทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลด้านการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่นและการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่น เป็นปัจจัย ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น 4.1) การมีส่วนร่วมโดยการริเริ่มสนใจการเมืองท้องถิ่นในการติดตามข่าวสาร ที่เกี่ยวกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 4.2) การมีส่วนร่วมตัดสินใจทำกิจการสาธารณะท้องถิ่นเกี่ยวกับการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นและร่วมตัดสินใจในประเด็นที่ชุมชนต้องการในการพัฒนา ท้องถิ่น

¹⁻² อาจารย์ หน่วยวิจัยนวัตกรรมการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยา เขตสุราษฎร์ธานี, Lecturer, The Research Unit of Administrative Innovation in Local Administrative Organization, Faculty of Liberal Arts and Management Science, Prince of Songkla University, Surat Thani Campus, Thailand

คำสำคัญ : การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล ; การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น ; คนรุ่นใหม่ ; กิจกรรมสาธารณะของท้องถิ่น ; สื่อมวลชน

ABSTRACT

This research was aimed to 1) study the role level of the local political communication in the digital age and local political participation behavior and 2) investigate the relationship between the local political communication in the digital age and local political participation behavior of the new generation to seek for the stimulation guidelines for local political participation of the new generation through the mass media in the digital age local political communication. This research combined both quantitative and qualitative methods using a questionnaire and interviews. The research area was the higher education institution in Surat Thani province. The research population was both male and female students in higher education institution. The quantitative research samples were 1,077 participants and the qualitative research samples were 16 people. The data was analyzed using descriptive statistics, frequency, percentage, average, standard deviation, canonical correlation and path analysis. The research findings were as follows; 1) The role of local political communication in digital age of new generation in higher education in Surat Thani Province was at a high level, especially political opinions, mediation between local politicians and people, broadcasting local political news, and knowledge providing of local political. 2) The local political participation of new generation in higher education was at a high level, especially political adjustments behavior, interest in political, and participation of monitoring and evaluation of public affairs. 3) The relationship between the local political communication in the digital age and local political participation was at a medium level, The roles of development of local politics, broadcasting local political news, and political opinions was found related to the political interest, participation of decision-making in public affairs, and political adjustments behavior. 4) The local political communication in the digital age by broadcasting local political news the development of local politics was a factor in promoting local political participation, which included 4.1) the interest in local political participation by getting updated about what was related to the administration of the local government organization, and 4.2) the participation in decision-making in public affairs regarding to the news and updates or the meetings to create local development plans and to make decisions on the issues that the community needs.

Keyword : Local Political Communication in Digital Age ; Local Political Participation ; New Generation ; Local Public Affairs ; Mass Media

บทนำ

พฤติกรรมทางการเมืองเป็นการแสดงออกซึ่งกิจกรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคม โดยกิจกรรมเหล่านี้จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในสังคมกับการเมือง และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับองค์การทางการเมืองรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับรัฐบาลโดยการแสดงออกซึ่งกิจกรรมทางการเมืองเป็นกระบวนการทางการเมืองที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในทางการเมืองที่ประชาชนต้องการได้ การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคลและองค์การทางการเมืองจะครอบคลุมระบบปฏิสัมพันธ์ทางการเมืองทั้งหมดและจะส่งเสริมให้เข้าใจบทบาทการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคลและองค์การทางการเมืองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งการศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองในฐานะที่เป็นกระบวนการทางการเมืองอย่างหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์โดยตรงกับกระบวนการอบรมหล่อหลอมทางการเมืองที่จะมีผลต่อความเชื่อและพฤติกรรมทางการเมืองของปัจเจกบุคคลในแต่ละสังคม (Thamrongthanwong, 1995)

ในกระบวนการทางการเมืองสื่อมวลชนเป็นผู้ทำหน้าที่ในการเสริมสร้างพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนให้มีความเข้มแข็ง ด้วยการป้อนข่าวให้แก่ประชาชนได้เข้าใจในโครงสร้างและบทบาททางการเมืองของรัฐบาล และประชาชน (Howe, 2008) และสื่อยังเป็นองค์กรที่สะท้อนถึงฐานะความเป็นกลางระหว่างรัฐกับประชาชน องค์กร หน่วยงาน รวมไปถึงกลุ่มต่างๆ ที่มีผลต่อระบอบการปกครอง ทั้งการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การกระทำ และความต้องการของภาครัฐ ตลอดจนเหตุการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นเพื่อแจ้งให้ประชาชนทราบ ในขณะที่สื่อมวลชนจะเป็นผู้ทำหน้าที่นำข่าวสารการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกนึกคิดและเหตุการณ์ต่างๆ ของประชาชนไปยังรัฐบาล (Ritthit, 1995) บทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนดังกล่าวสรุปได้ว่า สื่อมวลชนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองหรือการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยด้วยการให้ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบต่างๆ ของสื่อมวลชนที่มีส่วนช่วยส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการทางการเมือง ตลอดจนการตัดสินใจที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับระบบการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นที่มีคุณภาพสามารถสื่อสารข้อมูลข่าวสารกับประชาชนในท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมและสามารถเข้าถึงสื่อตลอดจนข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินวิถีชีวิตในท้องถิ่น

การเมืองระดับท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นระบอบการปกครองที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด การจัดการบริหารสาธารณะในท้องถิ่นเกิดขึ้นจากปัญหาในท้องถิ่นตามหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนต้องเข้าไปมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนกิจการสาธารณะตามกรอบและหน้าที่โดยกฎหมายกำหนด ดังนั้นการสื่อสารการเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องพลเมืองและประชาชนในท้องถิ่นให้เกิดการสนองตอบต่อกิจการสาธารณะที่เกิดจากท้องถิ่น (Kokphon, 2009) ดังนั้นการเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ย่อมแตกต่างจากการเป็นพลเมืองในศตวรรษก่อนหน้า การใช้ชีวิตในสังคมโลกและในสังคมออนไลน์ได้ขยายแนวคิดความเป็นพลเมืองออกไป ความเป็นพลเมืองทุกวันนี้จึงไม่ได้ถูกตีกรอบแคบๆ ว่าหมายถึงการไปเลือกตั้งหรือการมีส่วนร่วมกับรัฐบาลชาติเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับโลกไปพร้อมกัน ไปจนถึงการใช้ชีวิตในโลกออนไลน์อย่างมีความรับผิดชอบ มีจริยธรรม และปลอดภัย สมกับคำว่า “ความเป็นพลเมืองดิจิทัล (Digital Citizenship)” (Thaihealth, 2021) ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อมีส่วนร่วมในสังคมเศรษฐกิจดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และปลอดภัย สามารถเข้าถึงข้อมูลโดยไร้ข้อจำกัด เข้าร่วมชุมชนที่มีความสนใจร่วมกัน สร้างสรรค์แนวคิดใหม่ๆ ในการแก้ไขปัญหา และทำให้บทบาทพลเมืองโดดเด่นขึ้นในสังคมโดยเฉพาะกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่มีทัศนคติสนใจเหตุการณ์บ้านเมืองมากขึ้น พิจารณาได้จากการเลือกตั้งระดับชาติที่ผ่านมา จะมีกลุ่มคนรุ่นใหม่ (New Voter) ประมาณ 6-7 ล้านคน ซึ่งพรรคการเมืองต่างๆ มุ่งให้ความสำคัญและสนใจกับคะแนนเสียงของคนรุ่นใหม่เป็นพิเศษ ดังนั้นการศึกษาวิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับมหาวิทยาลัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับมหาวิทยาลัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากในห้วงเวลาที่ผ่านมามีกิจกรรมทางการเมือง โดยเฉพาะการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดและระดับเทศบาล ซึ่งเป็นพื้นที่สนามเลือกตั้งที่น่าสนใจและมีการแข่งขันชิงประเด็นการพัฒนาโดยใช้อำนาจทางการเมืองต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชน นักการเมือง หรือหน่วยงานภาครัฐในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองให้กับประชาชนโดยผ่านกลไกด้านบทบาทของสื่อมวลชนอันนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนโดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่ ซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยของประเทศให้เข้มแข็ง และนำไปใช้ในการปรับปรุงการทำงาน และเป็นแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมรูปแบบต่าง ๆ ของประชาชนในการบริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อไป จากที่กล่าวมาข้างต้นนำมาสู่การกำหนดคำถามการวิจัยได้ว่า “บทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นอย่างไร สามารถค้นหาแนวทางการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น โดยผ่านกลไกด้านบทบาทของสื่อมวลชนในการสื่อสารทางการเมืองยุคดิจิทัลได้อย่างไร”

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

4. แสวงหาแนวทางการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของชนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยผ่านกลไกด้านบทบาทของสื่อมวลชนในการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล

สมมติฐานการวิจัย

การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของชนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล

ปัจจุบันสื่อใหม่ถือเป็นการสื่อสารที่มีรูปแบบการสื่อสารใหม่ๆ เกิดขึ้นเพื่อเพิ่มส่วนขยายทางการสื่อสาร เป็นการเปิดโอกาสให้มนุษย์สามารถนำเสนอเรื่องราวความรู้สึกรู้สึกนึกคิดตลอดจนความคิดเห็นได้อย่างเสรีบนพื้นที่ส่วนตัวหรือโลกเสมือนจริง (Virtual Reality) และยังสามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นที่มีพื้นที่เสมือนจริงได้จนขยายเป็นเครือข่ายสังคมแบบออนไลน์ (Social Networking) ที่สามารถสร้างการปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้หลากหลายทั้งการตอบกลับและโต้ตอบแบบทันทีทันใด (Real Time Interaction) อย่างไรก็ตามผลลัพธ์แห่งการเปลี่ยนแปลงอาจไม่ใช่เพียงแค่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสื่อสารเพียงอย่างเดียวแต่อาจหมายถึงพฤติกรรมทางการเมืองการสื่อสารของมนุษย์ที่ได้รับอิทธิพลมาจากการพัฒนาแบบการสื่อสารใหม่ๆ อีกด้วย (Agnes, 2018) การสื่อสารผ่านสื่อใหม่ทำให้บทบาททางการเมืองการสื่อสารมีความเปลี่ยนแปลงด้วยการทำลายข้อจำกัดทางการเมืองการสื่อสารจากเดิมที่ผู้รับสารจะต้องรอเวลาในการเผยแพร่เนื้อหาผ่านสื่อดั้งเดิม บทบาททางการเมืองการสื่อสารของผู้รับสาร (Receiver) อยู่ในลักษณะที่เป็นผู้ตาม (Passive Receiver) แต่ด้วยคุณลักษณะของสื่อใหม่ที่เปิดโอกาสให้ผู้รับสารสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ตามความต้องการ ทั้งด้านเวลา สถานที่ รวมถึงความสนใจ ผู้รับสารสามารถเข้าถึงและแสวงหาข้อมูลด้วยตนเองทำให้บทบาทของผู้รับสารเป็นไปในลักษณะของการแสวงหาข้อมูลหรือเป็นผู้เลือกมากกว่าผู้ตาม (Active Audience) หรือเรียกว่า เป็นผู้แสวงหา หรือเลือกข้อมูลที่ได้โดยเสรี (Active Seeker) อย่างไรก็ตามเมื่อเทคโนโลยีการสื่อสารได้เปลี่ยนแปลงไปมนุษย์สามารถตอบรับการเปลี่ยนแปลงจากพฤติกรรมวัฒนธรรมและค่านิยมของตน (Patel, 2010)

ยุคแห่งการสื่อสารไร้พรมแดน ซึ่งการสื่อสารถือเป็นส่วนสำคัญของชีวิตมนุษย์ เมื่อเข้าสู่ยุคดิจิทัลการสื่อสารก็เปลี่ยนแปลงไปตามวิวัฒนาการด้านเทคโนโลยี จากพัฒนาการด้านเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการสื่อสารมีการนำเทคโนโลยีในรูปแบบต่างๆ มาผสมผสานเข้าไว้ด้วยกัน ก่อให้เกิดช่องทางการสื่อสารใหม่ๆ สามารถตอบสนองความต้องการในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์และสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบันที่สามารถเข้าถึงสื่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างง่ายดาย (Rheingold, 2002) โดยมุ่งผลประโยชน์ของผู้ใช้เป็นสำคัญ เมื่อช่องทางการสื่อสารเกิดการเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์การสื่อสารถือเป็นตัวแปรที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ในรูปแบบที่แตกต่างเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการสื่อสารใหม่ที่มีมนุษย์ได้พัฒนาขึ้น ไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ได้รับการออกแบบให้ออกมาในรูปแบบของสมาร์ทโฟนโดยมีซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์ที่อำนวยความสะดวกให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างง่ายขึ้นและหลากหลายช่องทางมากขึ้นในปัจจุบัน

จากการที่ได้ศึกษาแนวคิดสื่อดิจิทัลหรือสื่อใหม่ (New Media) เห็นได้ว่าสื่อในยุคดิจิทัลนั้น มีความสำคัญในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเผยแพร่ หรือแสดงความคิดเห็นต่างๆ ที่ตนเองสนใจได้อย่างอิสระรวมถึงมีผลต่อการผลิตและเผยแพร่สื่อออนไลน์เพื่อการประชาสัมพันธ์กิจกรรมพิเศษของบริษัทต่างๆ ก็ได้นำแนวคิดสื่อใหม่นี้มาใช้ในการผลิตสื่อออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพและยังสามารถสร้างความผูกพันอันดีกับผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษขององค์กรต่างๆ ได้อีกด้วยและสื่อใหม่นี้ประชาชนยังสามารถแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ตนสนใจ และสามารถโต้ตอบข้อซักถามได้ง่ายขึ้น เพราะฉะนั้นสื่อใหม่นี้ถือเป็นการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) เป็นการติดต่อสื่อสารที่ผู้รับสารมีการตอบสนองและมีปฏิกิริยาตอบกลับไปยังผู้ส่งสารโดยสามารถโต้ตอบ ประเมินหาหรือ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้ทันที ซึ่งแตกต่างจากสื่อเก่าในสมัยก่อนที่ผู้รับสารไม่สามารถมีการตอบสนองหรือมีปฏิกิริยาตอบกลับไปยังผู้ส่งสารได้เลย ที่เรียกว่า การสื่อสารแบบทางเดียว (One-way Communication) เป็นการติดต่อสื่อสารในลักษณะที่ผู้ส่งเป็นผู้ให้ข่าวสารอย่างเดียว มีอิทธิพลต่อผู้รับเพียงฝ่ายเดียวโดยผู้รับไม่มีโอกาสได้โต้ตอบหรือซักถามข้อสงสัยใด ๆ

ดังนั้นการศึกษานี้ จึงเน้นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมืองที่สอดคล้องตามประเด็นศึกษาและบริบทของพื้นที่การวิจัย ตามแนวความคิดของโรเบิร์ต เดนตัน (Robert Denton) และ แกรี่ วูดวอร์ด (Gary Woodward) ในหนังสือเรื่อง Political Communication in America ให้ความหมายการสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การอภิปรายสาธารณะ (Public Discussion) เกี่ยวกับการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะโดยอำนาจที่เป็นทางการที่ได้รับมอบหมายให้เป็น

ผู้ตัดสินใจในทางนิติบัญญัติและการบริหาร ตลอดจนการอนุมัติ หรือการลงโทษที่เป็นทางการ และยังรวมถึงวาทกรรมทางการเมืองที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งเป็นการสื่อสารที่ผู้ส่งสารมีเจตนาที่จะมีอิทธิพลต่อสภาพแวดล้อมทางการเมือง ดังนั้นความสำคัญของการสื่อสารขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร การสื่อสารทางการเมือง จึงหมายถึง กระบวนการส่งข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐไปยัง ประชาชนด้วยเหตุผลเพื่อการกล่อมเกลารวมทั้ง การสร้างความรู้ความเข้าใจทางการเมือง การรับทราบการตัดสินใจหรือนโยบาย การชี้แจงข้อเท็จจริงให้กับประชาชนทราบ ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ให้เกิดขึ้นกับประชาชน (Denton and Woodward, 1990)

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล สามารถสรุปองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับบริบทของการวิจัย โดยผู้วิจัยกำหนดประเด็นการศึกษาด้านการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลเป็นตัวแปรต้นของการวิจัยนี้ที่มุ่งเน้นแสดงถึงบทบาทของสื่อดิจิทัลในปัจจุบันและสอดคล้องกับกลุ่มบริบทสื่อ ประกอบด้วย 1) บทบาทด้านการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น 2) บทบาทด้านการเป็นสื่อกลางระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน 3) บทบาทด้านการเสนอความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่น 4) บทบาทด้านการให้ความรู้ทางการเมืองท้องถิ่น และ 5) บทบาทด้านการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่น

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมทางการเมือง คือ กิจกรรมของประชาชนที่มุ่งเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจใน นโยบายต่างๆ ของรัฐบาล (Weiss, 2020) โดยรูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแต่ละยุคแต่ละสังคมจะมีความแตกต่างกันออกไป พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นความสำเร็จของการพัฒนาทางการเมือง ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่เกิดขึ้นโดยสมัครใจและกฎหมายกำหนดให้กระทำได้ ในการมีส่วนร่วมทางการเมืองในแต่ละครั้งไม่ว่าจะสำเร็จหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นครั้งคราวหรือยาวต่อเนื่อง การกระทำนั้นจะมุ่งประสงค์ที่จะมีอิทธิพลเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงาน และการเลือกผู้นำทางการเมืองทั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่น เช่น ประชาชนรวมตัวกันเพื่อคัดค้าน หรือแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายต่างๆ ของรัฐ (Warren, 2001) โดยที่การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีเงื่อนไขพื้นฐานเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองคือ ต้องมีสิทธิสภาพประชาชนจะเข้าร่วมหรือไม่ก็ได้แต่ต้องอยู่ในความสมัครใจของประชาชนที่เข้าร่วมไม่มีการบังคับแต่อย่างใด มีความเท่าเทียมกันและรวมถึงกิจกรรมทางการเมืองที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นกิจกรรมที่สามารถทำร่วมกันได้ไม่มีการแบ่งย่อยกลุ่มแต่อย่างใด ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองในที่นี้ อาจเกี่ยวข้องกับขั้นต้นทางสังคมลักษณะทางการเมือง รวมถึงกลุ่มเชื้อชาติศาสนา ภาษาต่างๆ ซึ่งจะส่งผลให้รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมืองมีความแตกต่างกันออกไปด้วย (Earl, Maher and Elliott, 2017)

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า พฤติกรรมทางการเมืองการมีส่วนร่วมของแต่ละบุคคลจะอยู่ในระดับที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากสาเหตุซึ่งเกิดจากแบบแผนของความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติรวมถึง ข้อมูลข่าวสารต่างๆ จากกระบวนการสื่อสารทางการเมืองและสื่อมวลชนต่างๆ ในการส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วม จึงกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมของพลเมืองในการปกครองท้องถิ่นเป็นเงื่อนไขพื้นฐานของการพัฒนาการปกครองท้องถิ่น องค์การปกครองท้องถิ่นในฐานะเป็น “ตัวแสดง” หลักในการปกครองท้องถิ่นจึงควรมีบทบาทอย่างสำคัญในการสื่อสารทางการเมืองเพื่อผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมที่สร้างสรรค์ของพลเมืองในการดำเนินกิจกรรมสาธารณะของท้องถิ่น ดังนั้น บทบาทการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ จะส่งผลให้สมาชิกในสังคมหรือในท้องถิ่น มีความสนใจทางการเมือง โดยเฉพาะการสนใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมแบบร่วมกันรับผิดชอบในการปกครองท้องถิ่น โดยจะแสดงออกทางพฤติกรรมและท่าทีที่ส่งผลต่อความรู้สึกต่อการปกครองท้องถิ่น

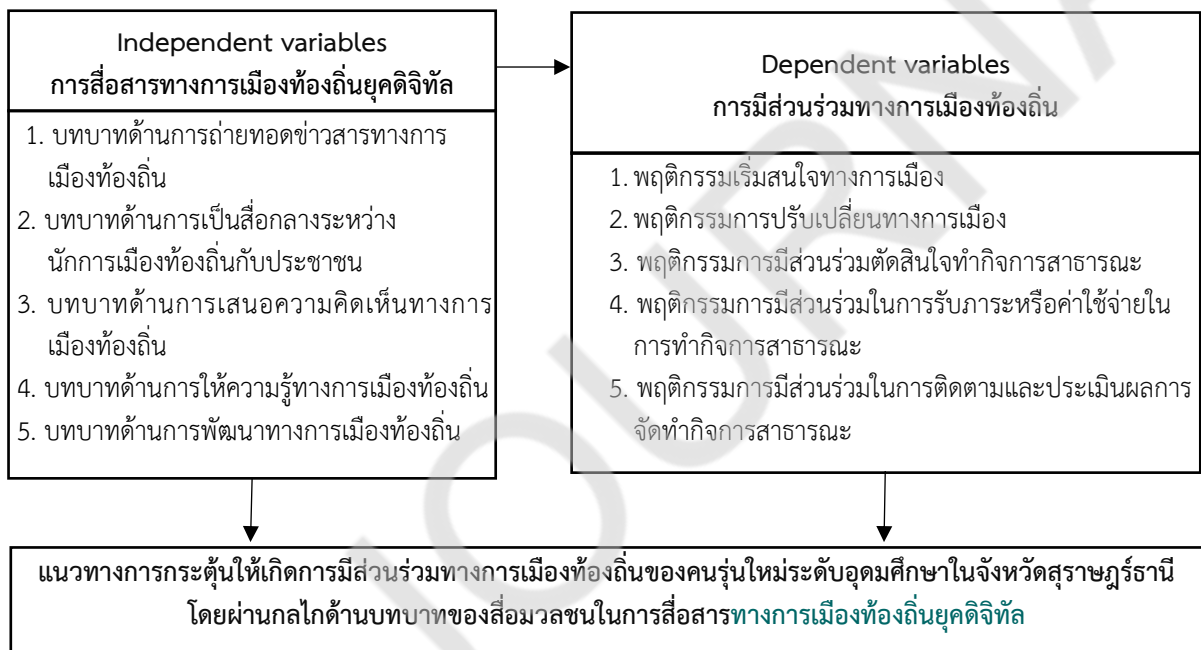
ดังนั้น บทบาทการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ดีโดยการส่งเสริมกระบวนการสื่อสารทางการเมืองก็ย่อมมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมในสังคม ซึ่งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น และใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด จะเป็นหน่วยงานที่รับทราบปัญหาและคอยแก้ไขปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับชุมชนในท้องถิ่น ถึงแม้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดประชาชน สามารถรับรู้ปัญหาต่างๆ แต่ก็ไม่ใช่ว่าวัตถุประสงค์ที่แท้จริงขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประเด็นสำคัญคือ การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในส่วนของพฤติกรรมทางการเมืองการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคพลเมืองและประชาสังคมในการเมืองท้องถิ่นนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมือง แล้วทำการสังเคราะห์ตัวแปรต้นที่นักวิชาการให้ความสำคัญในลักษณะที่สอดคล้องกัน จากนั้นผู้วิจัยได้นำตัวแปรที่สังเคราะห์ได้มาจัดระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยนำกรอบแนวคิดของเลสเตอร์ มิลเบรธ (Lester Milbrath) ที่ได้แบ่งลำดับขั้นการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนถึง 11 ขั้นซึ่งมีรูปแบบทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการมาปรับใช้กับตัวแปรเพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของประชาชนซึ่งเป็นตัวแปรตามประกอบด้วย 1) การเริ่มสนใจทาง

การเมือง 2) การปรับเปลี่ยนทางการเมือง 3) การมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมือง 4) การมีส่วนร่วมในการรับภาระหรือค่าใช้จ่ายในการทางการเมืองสาธารณะ และ 5) การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดทำทางการเมืองสาธารณะ (Milbrath, 1965) ที่สอดคล้องกับบริบทการศึกษาในครั้งนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญและบทบาทของสื่อมวลชนที่อยู่ในกระบวนการสื่อสารทางการเมืองระดับต่างๆ โดยเฉพาะการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลซึ่งผู้วิจัยกำหนดเป็นตัวแปรต้นสำหรับการศึกษารุ่นนี้ และกำหนดตัวแปรตามในประเด็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของชนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยการศึกษาข้อมูลบนพื้นฐานของสมมติฐานการวิจัยที่ว่า การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลมีส่วนในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของชนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของชนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

พื้นที่การวิจัยคือ สถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 10 แห่ง สำหรับประชากรการวิจัยเป็นนักศึกษาทั้งชายและหญิงในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่มีประชากรรวมทั้งสิ้น 18,910 คน การวิจัยเชิงปริมาณใช้กลุ่มตัวอย่างสุ่มโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนนักศึกษาทั้ง 10 สถาบัน โดยกำหนดขนาดตัวอย่าง จากสูตรของทาโร ยามาเน (Taro Yamane) ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่างกำหนดความคลาดเคลื่อนร้อยละ 0.03 (Yamane, 1970) มีกลุ่มตัวอย่างการวิจัยรวม 1,077 คน

การวิจัยเชิงคุณภาพโดยคัดเลือกตัวแทนนักศึกษา จำนวน 12 คน เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานีและเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามในการสำรวจข้อมูล และการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างในการเก็บข้อมูลกับผู้ที่ให้ข้อมูลสำคัญ และการสนทนากลุ่มในเวทีประชุมเชิงปฏิบัติการ เครื่องมือวิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎีการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่น ในยุคดิจิทัลและพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ นำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการศึกษาวิจัย โดยการสร้างข้อคำถามที่ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวคิดการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด

ชุดที่ 1 แบบสอบถาม ประกอบด้วย ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการศึกษา ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นในยุคดิจิทัล และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษามีลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ โดยใช้มาตรวัดแบบช่วง (Interval Scale) คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และระดับน้อยที่สุด และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่

ชุดที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สำหรับสัมภาษณ์คณะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และสัมภาษณ์คนรุ่นใหม่ในสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นในยุคดิจิทัล ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอนที่ 4 แนวทางแก้ไขปัญหาการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยทำการทดสอบ 2 ค่า คือ 1) ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อหาค่า IVC (Item Variable Congruence Index) คือ ค่าความสอดคล้องของตัวแปรดัชนี และตัวชี้วัด กับข้อคำถามเมื่อได้ค่าความสอดคล้อง (Congruence) เกิน 0.7 แสดงว่าแบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรง (Jirakrisiri, 2011) จากการทดสอบค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.98 แสดงว่าแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้มีความเที่ยงตรงมาก และ 2) วัดค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการของ Cronbach Method (Coefficient- α) โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลอง (Try-out) ก่อนที่จะนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริงในพื้นที่ ตัวอย่าง คือ ประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 30 ชุด การคำนวณค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยครั้งนี้มีค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.99 แสดงว่า ในภาพรวมของเครื่องมือการวิจัยครั้งนี้มีความเชื่อมั่นสูงมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษานี้ทำการรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2563 ถึง เมษายน พ.ศ.2564 ทั้งการรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ดำเนินการโดยทอดแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชนคนรุ่นใหม่ในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี 10 แห่ง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกกับคณะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และสัมภาษณ์คนรุ่นใหม่ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีของสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี จำนวน 16 คน และดำเนินการสัมภาษณ์สนทนากลุ่ม ในลักษณะเวทีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อถอดบทเรียนและเสนอแนวทางการพัฒนาตามกรอบการวิจัยในพื้นที่และวิถีออนไลน์ มีประเด็นสอดคล้องตามสมมติฐานการวิจัยมาสนับสนุนข้อค้นพบของการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อเสนอแนะแนวทางหรือกลยุทธ์ในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคอล (Canonical Correlation Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยและการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis Model) ตามทฤษฎีสัมประสิทธิ์เส้นทางเพื่อสร้างตัวแบบการวิจัย

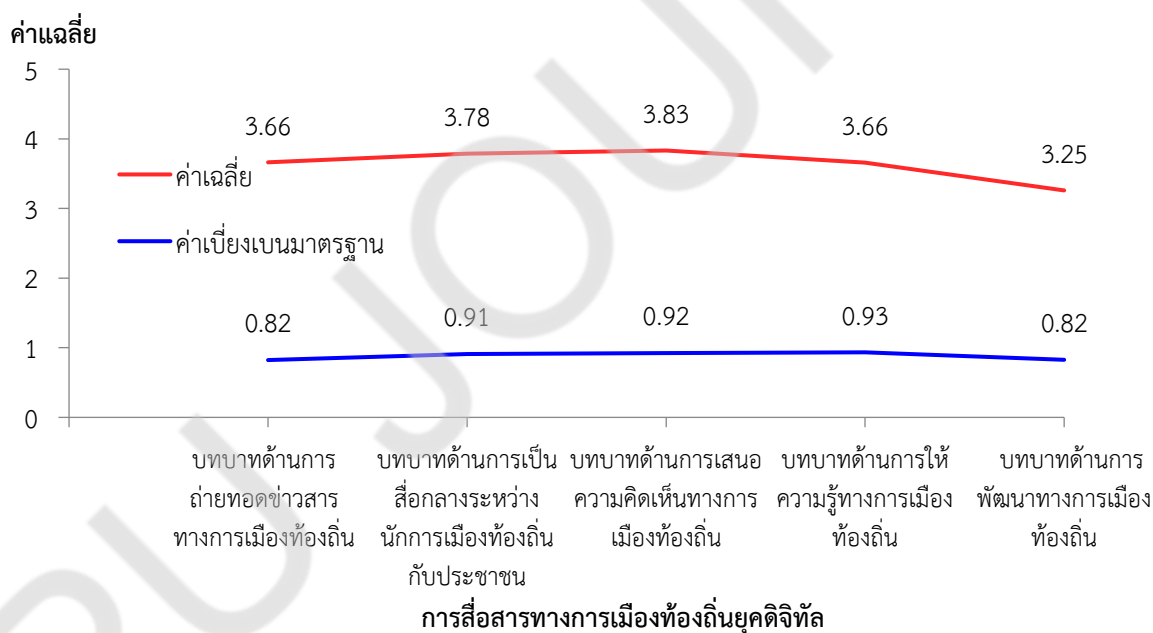
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลในการให้คำอธิบายเหตุผลข้อเท็จจริงจากความสัมพันธ์ตามสมมติฐาน โดยใช้วิธีวิเคราะห์เชิงบรรยายและการให้เหตุผลเพื่อสนับสนุนข้อค้นพบเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

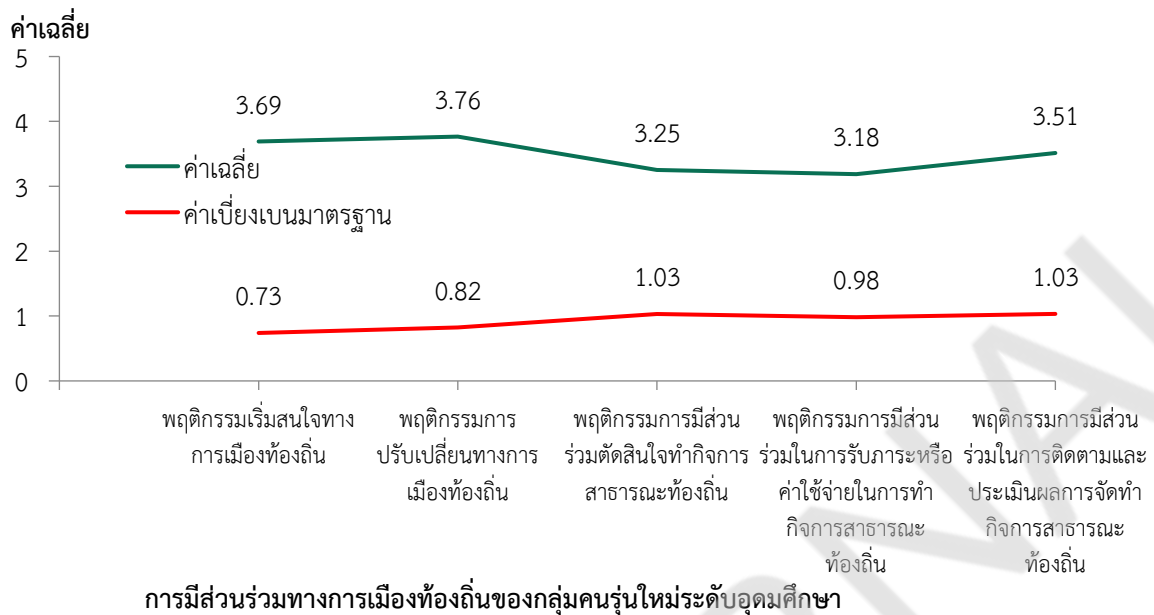
ผลการศึกษาประชากรศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.3 อายุ 18 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 95.3 ศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57 รองลงมา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี คิดเป็นร้อยละ 26 ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.3 ผลการศึกษามีระดับตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 54.2 จากการศึกษาสรุปผลการวิจัยรวบยอดสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การศึกษา ได้ดังนี้

1. บทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลของคนรุ่นใหม่ ผลการศึกษพบว่า การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะบทบาทด้านการเสนอความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่นที่กลุ่มประชากรซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาให้ความสำคัญในการสื่อสารทางการเมืองมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Peterson (1990) ที่ศึกษาถึงพฤติกรรมทางการเมือง กล่าวถึงบทบาทของข่าวสารทางการเมืองมีอิทธิพลต่อความรู้ทางการเมืองการแสดงออกทางการเมือง รองลงมาบทบาทด้านการเป็นสื่อกลางระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน บทบาทด้านการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น และบทบาทด้านการให้ความรู้ทางการเมืองท้องถิ่น ซึ่งมีบทบาทอยู่ในระดับมาก สำหรับบทบาทด้านการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นเห็นว่ามีระดับของบทบาทอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ โดยประชาชนในท้องถิ่นสามารถรับรู้ข่าวสารที่ส่งผลกระทบต่อท้องถิ่น เพื่อการกระตุ้นปลุกจิตสำนึกของประชาชนในการให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นของตน ตลอดจนรู้จักเห็นคุณค่า รักษา และหวงแหนทรัพยากรภายในท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับ Loetphaithun (2001) ในประเด็นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับบทบาทของประชาชนในท้องถิ่นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ รายละเอียดดังกราฟที่ 1

กราฟที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล

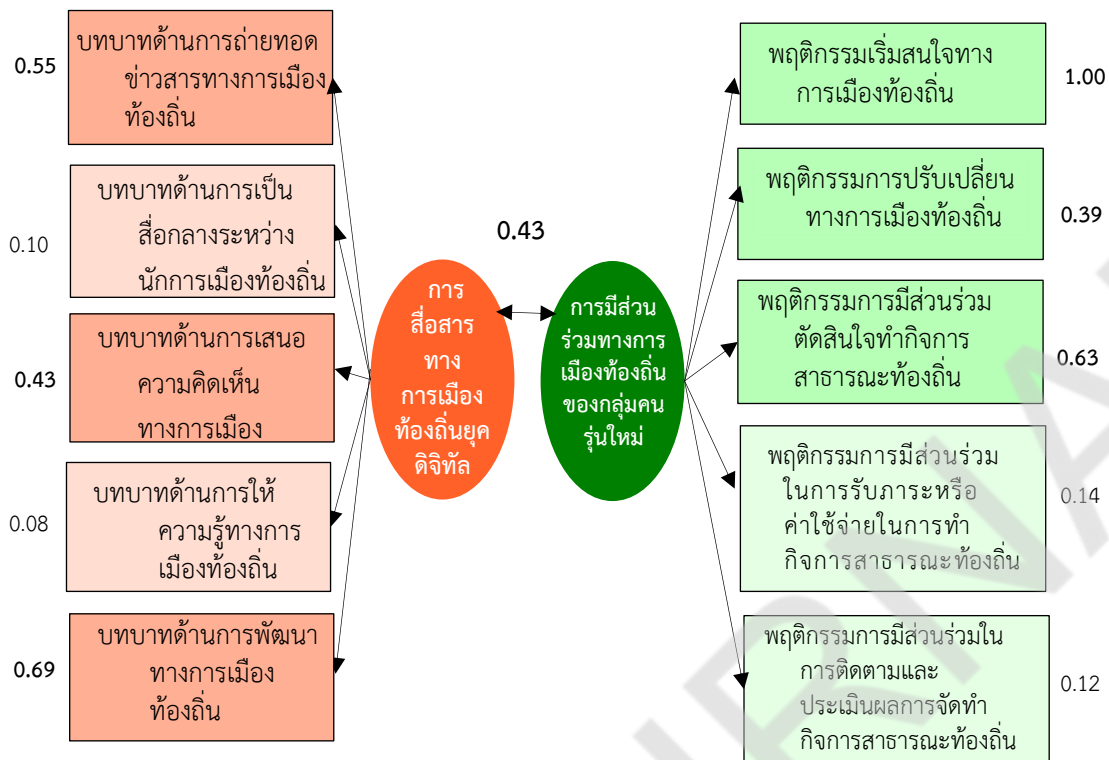
2. การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษพบว่า กลุ่มตัวอย่างคนรุ่นใหม่ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการปรับเปลี่ยนทางการเมืองท้องถิ่น โดยเฉพาะด้านการเลือกตั้งที่มุ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นผ่านวิธีการที่โปร่งใสและเป็นลักษณะของการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของ Loetphaithun (2001) ซึ่งลักษณะของการปกครองท้องถิ่นโดยประชาชนเพื่อประชาชน รองลงมาการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเริ่มสนใจทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดทำกิจการสาธารณะ ซึ่งอยู่ในระดับมากตามลำดับ สำหรับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมืองสาธารณะ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรับภาระหรือค่าใช้จ่ายในการทำกิจการสาธารณะมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ รายละเอียดดังกราฟที่ 2

กราฟที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษา

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (ค่า Canonical Correlation= 0.43) โดยตัวแปรเริ่มต้นของการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลในเรื่องการบทบาทด้านการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่น บทบาทด้านการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น และบทบาทด้านการเสนอความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่สนับสนุนพฤติกรรมเริ่มสนใจทางการเมืองท้องถิ่นมากที่สุดซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาส่งเสริมการเกิดพฤติกรรมมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมืองสาธารณะท้องถิ่น และพฤติกรรมปรับเปลี่ยนทางการเมืองท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง โดยมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเชิงคุณภาพรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแบบที่ 1

ผลการพิสูจน์ยอมรับสมมติฐาน ที่ว่าการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี สอดคล้องกับการศึกษาของ Jirasopon et al (2016) พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการให้ภาครัฐส่งเสริมการรู้เท่าทันการสื่อสารเพื่อปฏิรูปการสื่อสารและปฏิรูปสังคม ต้องการให้มีการเรียนการสอนและจัดหลักสูตรการรู้เท่าทันการสื่อสารในโรงเรียนและมหาวิทยาลัย ผลการทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าระดับการรู้เท่าทันการสื่อสารแตกต่างกันไปตาม ลักษณะทางประชากรและพฤติกรรมการเปิดรับและการใช้สื่อ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นซึ่งภาพรวมอยู่ในระดับมาก การศึกษาของ Phongsawat (2021) เรื่องเผด็จการดิจิทัลกับวิกฤตสื่อโซเชียล กล่าวว่า หลายปีที่ผ่านมา คำว่า ประชาธิปไตยดิจิทัล และ พลเมืองดิจิทัล จะเป็นคำที่พูดถึงกันอย่างกว้างขวาง การศึกษาเรื่องของเทคโนโลยีกับสังคมคือ การศึกษาเรื่องเทคโนโลยีกับผลกระทบกับสังคมนั้น ประกอบด้วย 1) มีความเชื่อว่าเทคโนโลยีเป็นตัวกำหนดสังคม การเมืองและเศรษฐกิจ วัฒนธรรม) 2) การพยายามเข้าใจว่าสังคมต่างหากมีส่วนในการก่อรูปและกำหนดการใช้เทคโนโลยีโดยผู้คนในสังคมนั้นท่ามกลางบริบททางสังคมการเมืองเศรษฐกิจ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและการเมืองโดยอาศัยเทคโนโลยี สอดคล้องกับการศึกษาครั้งนี้ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรข้างต้น

ตัวแบบที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ Sorat (2011) พบว่า บทบาทของสื่อมวลชนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนได้แสดงออกชัดเจนใน 3 บทบาท คือ 1) การถ่ายทอดความรู้และข้อมูลข่าวสารการเมือง 2) บทบาทการเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบทางการเมือง 3) บทบาทการเป็นพื้นที่ประสานความเข้าใจทางการเมือง เพียงแต่ความสมบูรณ์ของแต่ละบทบาทนั้นจะขึ้นอยู่กับแต่ละยุคสมัยของการเมือง ซึ่งเป็นมาของอำนาจทางการเมืองแตกต่างกัน ด้านพฤติกรรมการปรับเปลี่ยนทางการเมือง ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ Chwalisz (2017) กรณีศึกษาการเลือกตั้งท้องถิ่น พบว่า ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออกเสียงเลือกตั้งการเมืองท้องถิ่น โดยเห็นว่าสื่อบุคคลมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อเฉพาะกิจ สอดคล้องกับ Peterson (1990) กล่าวว่า การเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีอิทธิพลอย่างมากต่อความรู้ทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง และการสนับสนุนการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นวิธีการที่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้คัดเลือกเจ้าหน้าที่ทั้งหมดหรือบางส่วนโดยตรงด้วยการเลือกตั้ง โดยเฉพาะองค์กรที่มีการประชุมเพื่อปรึกษากิจการของท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น หากปราศจากการเลือกตั้งอาจถือได้ว่าไม่มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง (Loetphaithun, 2001)

สำหรับผลการสัมภาษณ์ในประเด็นการสื่อสารทางการเมืองยุคดิจิทัลในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวแทนนักศึกษาและการระดมความคิดเห็นผ่านเวทีประชุมกลุ่มในประเด็น “การสื่อสารทางการเมืองยุคดิจิทัล กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี” ได้ข้อสรุปว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสุราษฎร์ธานีในทุกระดับมีบทบาทเกี่ยวกับการจัดการสื่อสารทางการเมืองอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันอยู่ในช่วงการเลือกตั้งท้องถิ่นทั้ง 2 ระดับ คือ การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและล่าสุดการเลือกตั้งระดับเทศบาล กลุ่มเยาวชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเกี่ยวกับกิจกรรมการเลือกตั้งท้องถิ่นในระดับมาก เกิดการตื่นตัวตามกระแสข่าวสารการเลือกตั้งผ่านช่องทางสื่อต่างๆ อย่างต่อเนื่อง กรณีตัวอย่างของสถาบันการศึกษาที่ตื่นตัวกับกิจกรรมทางการเมืองและร่วมผลักดันระบอบประชาธิปไตยกับองค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ อย่างต่อเนื่อง อาทิ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และมหาวิทยาลัย

สงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ที่ได้รับความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยซึ่งถือได้ว่าเป็นการสื่อสารทางการเมืองประเภทหนึ่ง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้รับการตอบรับและการมีส่วนร่วมของกลุ่มนักศึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งถือได้ว่าเป็นกระบวนการสื่อสารทางการเมืองเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของกลุ่มนักศึกษารุ่นใหม่

สรุปผลจากสมมติฐาน พบว่า มีความสอดคล้องตรงกับ แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการ และสอดคล้องกับ ผลงานวิจัย ที่ผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษา และได้นำเสนอทศวรรษของข้อมูลกลุ่มตัวแทนนักศึกษามหาวิทยาลัย ทำให้ผลจากการ พิสูจน์สมมติฐานนี้ มีความน่าเชื่อถือ และมีความเป็นไปได้ตรงกับสภาพความเป็นจริงสูงมาก

4. เส้นทางการมีส่วนร่วมของการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น ผลการพิสูจน์เส้นทางการมีส่วนร่วม สรุปได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลโดยเฉพาะด้านบทบาทด้านการ ถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่นและบทบาทด้านการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการกระตุ้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นโดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในรูปแบบการริเริ่มสนใจการเมืองท้องถิ่นโดยเฉพาะด้านการ ติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสามารถกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทำกิจการสาธารณะท้องถิ่นซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมเพื่อจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่นและร่วมตัดสินใจประเด็นที่ตนและครอบครัว ตลอดจนชุมชนต้องการในการพัฒนาพื้นที่หรือชุมชนที่ตนอาศัย

ผู้วิจัยพัฒนาตัวแบบในลักษณะตัวแบบความสัมพันธ์ทางสังคมศาสตร์ทำให้ผู้อ่านเข้าใจมากยิ่งขึ้น และนำไปสร้าง องค์ความรู้และใช้ประโยชน์จากตัวแบบได้จริงสามารถอธิบายผลรายละเอียดตามตัวแบบที่ 2

4.1 การใช้สื่อยุคดิจิทัลสนับสนุนกระบวนการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่น การใช้สื่อยุคดิจิทัลสนับสนุน กระบวนการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นเป็นแนวทางเชิงการปฏิบัติงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในบริบทและสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับการศึกษาของ Laura and Susan (2017) โดยเฉพาะการใช้สื่อยุคดิจิทัลเพื่อการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเกิดความ คุ่มค่าในเชิงภารกิจเนื่องจากสังคมยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคแห่งข่าวสารประชาชนในท้องถิ่นสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ส่งผล กระทบต่อชุมชนของตนได้อย่างรวดเร็วจากสื่อมวลชน ทำให้เกิดการกระตุ้นปลุกจิตสำนึกของประชาชนในท้องถิ่น ทำให้รู้จัก เห็นคุณค่า รักษา และหวงแหนทรัพยากร ภายในท้องถิ่น ซึ่งการมีส่วนร่วมของภาคพลเมืองนับเป็นการมีส่วนร่วมพื้นฐานที่ สำคัญของการเมืองท้องถิ่นในระบบประชาธิปไตย เนื่องจากพลเมืองเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจอิสระสูงสุดของรัฐและ พลเมืองได้ใช้อำนาจผ่านระบบตัวแทนที่เลือกเข้าไปทำหน้าที่ในท้องถิ่น สิ่งที่เราให้ความสำคัญคือ การมีส่วนร่วมอย่างมี คุณภาพของประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ ความตระหนักถึงสิทธิ และหน้าที่ของพลเมืองในระบบประชาธิปไตยอย่าง แท้จริง (International Institute for Democracy and Electoral Assistance, 2019)

4.2 การใช้สื่อยุคดิจิทัลสนับสนุนกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น ผลการสร้างตัวแบบใน การส่งเสริมการใช้สื่อยุคดิจิทัลสนับสนุนกระบวนการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น มีความสอดคล้องกับพระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานพระบรมราโชวาทความตอนหนึ่งว่า (Prachachat thurakit, 2021) "...การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้ารวมทั้งรักษาความมั่นคงและ ปลอดภัยของประเทศ..."

ผู้บริโภคสื่อในปัจจุบันมีความพร้อมในการเข้าถึงอุปกรณ์และเทคโนโลยีการสื่อสาร ผ่านอินเทอร์เน็ต มีการใช้ สื่อแบบหลอมรวมทั้งสื่อกระแสหลักและสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Salamzadeh et al (2019) ที่กล่าวว่า ผู้บริโภคมักใช้สื่อแบบหลอมรวม โดยการใช้สื่อกระแสหลัก และมีความพยายามนำสื่อกระแสหลักมาผนวกกับช่องทางของสื่อ ผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้สามารถนำเสนอเนื้อหาสาระที่หลากหลายได้ในช่วงเวลาเดียวกัน (Synchronization) เพื่อการ ตอบสนองความต้องการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ที่สามารถสื่อสารได้อย่างหลากหลาย สะดวก เข้าถึงง่าย และ ประหยัดเวลา ดังนั้นจึงเกิดลักษณะพฤติกรรม ของผู้บริโภคสื่อด้านวัตถุประสงค์และการใช้ประโยชน์ในบทบาทการเปิดรับ และบทบาทการผลิต เนื้อหาสาระตามความต้องการเฉพาะและวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคล (Çötel, 2019)

ตัวแบบที่ 2 แนวทางการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยผ่านกลไกด้านบทบาทของสื่อมวลชนในการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล

4.3 แนวทางการกระตุ้นกลไกการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเน้นการนำเสนอข่าวสารทางการเมืองมีลักษณะเปิดกว้าง รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ และจัดระเบียบวาระเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองท้องถิ่นอย่างเป็นระบบโดยอาศัยระบบการสื่อสารทางการเมืองจากการใช้สื่อยุคดิจิทัลสอดคล้องกับงานวิจัยของ Washington (2006) ที่ได้สรุปว่า เทคโนโลยีการสื่อสารมีศักยภาพทำให้เกิดผู้บริโภคสื่อในรูปแบบใหม่ การสื่อสารจากผู้บริโภคสื่อทางเดียวไปสู่การเป็นผู้พัฒนาและผลิตเนื้อหาสาระอย่างแท้จริงด้วยการมีส่วนร่วมในการออกแบบ วางแผน และพัฒนาเนื้อหาสาระที่ปรากฏในสื่อ ตามทิศทางการต้องการอันสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคด้วยตนเอง นอกจากนี้ Xu et al (2020) ยังได้สรุปเพิ่มเติมลักษณะการสื่อสารแบบสองทาง กล่าวคือ ผู้บริโภคสื่อดั้งเดิมมักจะเป็นเพียงผู้รับสารแบบเปิดรับอย่างเดียว (Passive Audience) แต่ผู้บริโภคสื่ออินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มในการเป็นผู้รับสารแบบต้นตัวที่พร้อมจะมีปฏิสัมพันธ์ (Active Audience) กับบุคคลอื่นในเครือข่ายสังคมผ่านอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาบทบาทการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลของคนรุ่นใหม่อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะบทบาทด้านการเสนอความคิดเห็นทางการเมืองท้องถิ่น รองลงมาบทบาทด้านการเป็นสื่อกลางระหว่างนักการเมืองท้องถิ่นกับประชาชน บทบาทด้านการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่น และบทบาทด้านการให้ความรู้ทางการเมืองท้องถิ่นซึ่งมีบทบาทอยู่ในระดับมาก สำหรับบทบาทด้านการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นเห็นว่ายังมีระดับของบทบาทอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ
2. คนรุ่นใหม่ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองท้องถิ่น รองลงมาการมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเริ่มสนใจทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการจัดทำกิจการสาธารณะซึ่งอยู่ในระดับมากตามลำดับ สำหรับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมืองสาธารณะ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรับภาระหรือค่าใช้จ่ายในการทำกิจการสาธารณะมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ
3. ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงให้เห็นว่าการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ ตัวแปรการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นในยุคดิจิทัลมี 3 ตัวแปร ประกอบด้วย บทบาทด้านการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมือง ด้านการเสนอความคิดเห็นทางการเมือง และด้านการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับค่าความสัมพันธ์ที่ยอมรับได้กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมี 3 ตัวแปร ประกอบด้วย พฤติกรรมเริ่มสนใจทางการเมือง พฤติกรรมการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมืองสาธารณะท้องถิ่น ผลการศึกษาดังกล่าวนำไปสู่การวิเคราะห์เพื่อแสวงหาแนวทางการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยผ่านกลไกด้านบทบาทของสื่อมวลชนในการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

จากการอธิบายผลการวิจัยข้างต้น สามารถประยุกต์ตัวแบบแนวทางการกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยผ่านกลไกด้านบทบาทของสื่อมวลชนในการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัล ภายใต้แนวคิดเชิงระบบ (System's Approach) และแนวคิดเชิงบูรณาการแบบองค์รวม ทำให้เกิดการพัฒนาการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลที่สามารถกระตุ้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าตามภารกิจของหน่วยงานภาครัฐระดับพื้นที่ ได้อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับประเด็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่นเกี่ยวกับการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นเพื่อให้ระบบบริการและบริการสาธารณะมีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้น โดยการหากลยุทธ์ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจทางการเมืองท้องถิ่นและการสร้างพลังในการพัฒนาท้องถิ่นโดยประชาชนมากขึ้น
2. ผู้บริหารท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการผลิตสื่อและข้อมูลข่าวที่เป็นสารสนเทศนำเสนอแก่ประชาชนในท้องถิ่นโดยช่องทางที่ทันสมัยสอดคล้องกับบริบทตามยุคดิจิทัล ในขณะเดียวกันควรมีการสำรวจความต้องการและรูปแบบการเข้าถึงช่องทางสื่อดิจิทัลต่างๆ ตามขีดความสามารถของประชาชนในแต่ละพื้นที่เพื่อประสิทธิภาพสำหรับการสื่อสารทางการเมือง
3. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น หรือแม้แต่สถาบันการศึกษาในพื้นที่ควรมีการฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อยุคดิจิทัลให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับคุณลักษณะและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญและผลักดันกระบวนการสื่อสารทางการเมืองที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับการรับภาระหรือค่าใช้จ่ายในการทำกิจการสาธารณะ อาทิ ภาษีบำรุงท้องที่หรือค่าธรรมเนียมเพื่อสนับสนุนการมีส่วนร่วมมากขึ้น

5. การใช้สื่อยุคดิจิทัลสนับสนุนกระบวนการพัฒนาทางการเมืองท้องถิ่นควรมุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจต่อเหตุการณ์ทางการเมืองท้องถิ่นที่เกิดขึ้นและให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวสารทางการเมืองมีลักษณะเปิดกว้าง รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ที่สามารถสนับสนุนการมีส่วนร่วมตัดสินใจทางการเมืองสาธารณะท้องถิ่นของประชาชนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ Canonical ได้ข้อค้นพบว่า กลุ่มคนรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับประเด็นเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองท้องถิ่นยุคดิจิทัลด้านการถ่ายทอดข่าวสารทางการเมืองท้องถิ่นมากที่สุด ดังนั้นการทำวิจัยครั้งต่อไปควรนำรูปแบบการศึกษาที่มุ่งเน้นกระบวนการบริหารภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มุ่งประเด็นเกี่ยวกับบทบาทของท้องถิ่นในการผลิตเนื้อหาสาระเพื่อการสื่อสารทางการเมืองที่สอดคล้องกับยุคดิจิทัลให้ประชาชนทั่วไปเกิดความรู้ความเข้าใจและสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

ข้อจำกัดการวิจัย

1. งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นของคนรุ่นใหม่ระดับอุดมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ แต่ไม่ได้ศึกษาว่า มีสภาพแวดล้อมใดๆ ของคนรุ่นใหม่ที่มีผลต่อการเกิดพฤติกรรมต่างๆ ในการเข้าไปมีบทบาททางการเมืองท้องถิ่น หรือปัจจัยใดที่นำไปสู่การประสิทธิภาพการบริหารงานของท้องถิ่นด้านการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. กระบวนการศึกษานี้ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมของกลุ่มคนรุ่นใหม่ซึ่งเป็นนักศึกษา ซึ่งการศึกษานี้ได้มีเพียงแค่การกำหนดคำนิยามหรือความหมายของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในภาพรวมซึ่งค่อนข้างเป็นนามธรรม ในขณะที่เดียวกันยังมิได้มีการจัดระดับตัวชี้วัดพฤติกรรม (Behavioral Indicator) ของการมีส่วนร่วมแต่ละตัว ซึ่งหากมีการดำเนินการศึกษาเพื่อขยายผลต่อไปนั้นจะต้องมีการกำหนดความหมายและระดับพฤติกรรมที่ชัดเจน รวมถึงการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนที่กำหนดได้ไปประยุกต์ใช้กับระบบบริหารจัดการท้องถิ่นต่อไป

References

- Agnes, A. (2018). *The analysis of consumer purchase decision in MEDAN: the impact of social networking sites towards consumer purchase decision on fashion*. Bachelor thesis, Universitas Pelita Harapan.
- Chwalisz, C. (2017). *The People's Verdict: Adding Informed Citizen Voices to Public Decision-making*. New York : Roman & Littlefield.
- Çötel, S. (2019). The impact of new media on the forms of culture: digital identity and digital culture. *Online Journal of Communication and Media Technologies*. 9(2). No: e201911. doi.org/10.29333/ojcm/5765.
- Denton, R. and Woodward, G. (1990). *Political communication in America*. New York : Praeger.
- Earl, J., Maher, T. V., and Elliott, T. (2017). Youth, activism, and social movements. *Sociol. Compass*. 11:e12465. DOI: 10.1111/soc4.12465.
- Howe, J. (2008). *Crowdsourcing: why the power of the crowd is driving the future of business*. New York : Three Rivers.
- International Institute for Democracy and Electoral Assistance (International IDEA). (2019). *The global state of democracy 2019*. Stockholm Sweden : International IDEA.
- Jirakrisiri, P. (2011). *Research methodology in social sciences: roadmap of research*. Bangkok : Ramkhamhaeng University.
- Jirasopon, P. and others. (2016). *Khwaṁrū thaothan kānsūsān yuk dichithan kap botbāt nai kānkamnot nēōthāng kanpatirū kānsūsān nai sangkhom Thai [Knowledge of communication in the digital age and its role in shaping communication reform guidelines in Thai society]*. Bangkok : Dhurakij Pundit University.
- Kokphon, O. (2009). *Khukhit khumue kan mi suanruam khong prachachon sum rap nak borihan thongthin [Partners, Public participation handbook for local administrators]*. Bangkok : Charan Sanit Wong Kan Phim.

- Laura T. and Susan L. (2017). *Adapting to the new globalization*. New York : McKinsey Global Institute.
- Loetphaithun, S. (2001). *Sarānukrom ratthammanūn hæng rācha ‘ānāchak Thai (Phō So 2540) muat thuāpai rūang sī kān pokkhrōng sūan thoṅgthin [Encyclopedia of the Constitution of the Kingdom of Thailand (BE 2540), General Section 4, Local Government]*. Bangkok : Teachers Council of Thailand Trade Organization.
- Milbrath, L.W. (1965). *Political participation*. Chicago: Rand McNally.
- Patel, A. (2010). *The Survival of the Newspaper in the Digital Age of Communication*. New York : Leonard N. Stern School of Business, New York University.
- Peterson, S. (1990). *Political Behavior : Patterns in Everyday Life*. California : SAGE.
- Phongsawat, P. (2021). Phadetkān dichithan kap wikrit sū sōchian *[Digital dictatorship and the social media crisis]*. Retrieved 20 March 2021. from: <https://www.matichon.co.th/columnists/news1817137>,
- Prachachatthurakit. (2021). 9 Khamsonkhongpho phrabidahaengthe knoloyi *[9 teachings of my father, the father of Thai technology]*. Retrieved May 2021. from: https://www.prachachat.net/rama9_royal_funeral/news-58529.
- Rheingold, H. (2002). *Smart mobs: the next social revolution*. Cambridge MA : Perseus.
- Ritthit, W. (1995). Sūmuanchon kap khwāmrapphit thāng kotmāi. *[Mass media and legal liability]*. Bangkok : winyuchon.
- Salamzadeh, A. Markovic, R. and Masjed, M. (2019). The effect of media convergence on exploitation of entrepreneurial opportunities. *AD-minister*. 34(1),59-76. DOI:org/10.17230/ad-minister.34.3.
- Sorat, L. (2011). Botbāt sūmuanchon kap kānmī sūanrūam thāngkān mūang *[The role of the media in political participation]*. Pathum Thani : Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage.
- Thaihealth. (2021). Khwāmpen phonlamūang dichithan. *[Digital Citizenship]*. Retrieved 16 May 2021. from: [https://www.thaihealth.or.th/Content/48161-\(Digital%20Citizenship\).html](https://www.thaihealth.or.th/Content/48161-(Digital%20Citizenship).html).
- Thamrongthanwong, S. (1995). Kānmūang : nāo khwāmkhith læ kānphatthana *[Politics: Concept and Development]*. Bangkok : National Institute of Development Administration.
- Warren, M. (2001). *Democracy and association*. Princeton: Princeton University Press.
- Washington, M. R. (2006). *From consumer to prosumer: Changing perceptions in the use and production of digital video*. Canada : University of Calgary.
- Weiss, J. (2020). *What is youth political participation? literature review on youth political participation and political attitudes*. Heidelberg, Germany: Institute of Political Science, University of Heidelberg.
- Xu, J. et al. (2020). Plotting earthquake emergency maps based on audience theory. *International Journal of Disaster Risk Reduction*. 47(2020), 101554. DOI:10.1016/j.ijdr.2020.101554.
- Yamane, T. (1970). *Statistics : an introductory analysis*. Tokyo : John Weather hill.